

maa frem til, at ethvert hæderligt Menneske, af hvad Køn og Stand det end er, maa komme i Besiddelse af de borgerlige Rettigheder fuldt ud, have Ret til at være delagtigt i det Samfunds Styrelse, hvoraf det er Medlem. Hvis man helt fjerner Skellet med Hensyn til Valgretten, tror jeg, at Befolkningen, selv om der fra en Side vil blive rejst Tvivl om, hvorvidt denne eller hin Del af Befolkningen er moden eller ikke, i det hele og store vil vise tilstrækkelig Modenhed.

Den højtærede Konseilspræsident vilde gennemføre en Udvidelse af den almindelige Valgret for at forhindre Socialdemokratiets Fremgang, og han udtalte ret tydeligt, at denne Udvidelse af Valgretten var en god konservativ Tanke, idet man derved vilde bevirke, at Socialdemokraterne ikke vilde naa op til at tælle et overvældende stort Antal i denne Sal. Den højtærede Konseilspræsident vilde ikke have os med, og han troede ikke, at den Støtte, vi vilde give denne Sag, vilde være ærlig ment. Det var en af de Grunde, hvorfor han mente ligesom at burde kaste Vrag paa vor Støtte i denne Sag. Hvad vor Bistand angaar, kan det jo nok siges, at vi i Øjeblikket kun ere i Mindretal her i Salen, og at vore Stemmer kunne undværes, skønt jeg tror det knapt. Det synes mig ogsaa, at den højtærede Konseilspræsident har Forstaaelsen af, at det vil blive ret vanskeligt at føre denne Sag igennem, og at han maaske vilde faa at kæmpe med forskellige af sine egne, og da kunde det jo være, at vi kunde støtte noget. Vi ved meget vel, at der er en stor Del af det danske Gaardmandsparti, som ikke er Venner af den almindelige Valgret, saa jeg tror, at den højtærede Konseilspræsident ikke skulde kaste Vrag paa nogen Støtte i denne Sag. Der staar paa Københavns Raadhus et Ord: „Ringe Magt ej foragt“, og vi kende alle den gamle Fabel om Løven og Musen. Jeg tror ikke, Konseilspræsidenten skulde kaste Vrag paa den ringe Magt, thi det kunde være, at denne ringe Magt ikke var saa lille endda. Det vilde have sin Betydning, forekommer det mig, i en saa vigtig Sag at have de store fasttømrede Arbejderorganisationer bag ved sig. Selv om den højtærede Konseilspræsident tror, at vore Stemmer her i denne Sal kunde undværes, synes det mig, at det ude i Befolkningen vilde have sin Betydning, at de store, stærke Arbejderorganisationer agiterede for og stode sympatetisk over for denne Sag. Hvad angaar Spørgsmaalet om, hvorvidt vor Støtte til

Gennemførelse af denne Sag skulde være ærlig ment, maa jeg sige, at det jo er vor dyreste Interesse at faa dette Spørgsmaal frem. Vi have en anden Opfattelse end den højtærede Konseilspræsident. Vi tro, at saa vist som vi i mange Aar have søgt vor Støtte i den almindelige Valgret, vil ogsaa en Udvidelse af denne styrke vor Stilling overalt i det offentlige Liv.

Den højtærede Kultusminister lyste forleden efter vore store Opgaver: Vi byggede ikke noget op, og han spurgte, om vi ikke havde andet at fremføre end det Smaatteri, som det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borghøj) førte frem. Vi have en stor Opgave. Vi have den Opgave at skaffe Plads. Paa det nuværende Samfunds Grund staar der mange forældede Institutioner. Der staar mange gamle Fordomme og Anskuelser, og de maa bort, inden der kan bygges noget nyt og stort op, og for os er den almindelige Valgret det Brækjern, som vi have bedst Nytte af, og som vi stole paa skal hjælpe os til at skaffe Plads paa det Samfundsgrundlag, hvor vi ville bygge op igen. Derfor ligger det, som jeg udtalte, i vor dyreste Interesse, at den almindelige Valgret bliver gennemført i saa vid en Udstrækning som muligt. Vi have vor store Fordel deraf, og derfor kan den ærede Konseilspræsident være sikker paa, at vi ikke skulle svigte paa det Omraade, men gøre vort til, at den almindelige Valgret bliver gennemført saa konsekvent som muligt.

Det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds talte om de forskellige Opgaver, som nu skulle frem, og nævnte blandt andet Loven om Husmandslodder, Landarbejderloven. Den skal jo revideres i Aar. Han udtalte den 13. Oktober, at det var muligt, at vi der vilde komme til at staa over for det, vi stadig stode over for, at Socialdemokraterne vilde byde over, og i Gaar talte han i en Henvendelse, saavidt jeg erindrer, til det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds (Ellinger), ligeledes om Socialdemokraternes Overbud. Det forekommer mig, at det er højst uretfærdigt af det ærede Medlem. Den Gang, Landarbejderloven var under Forhandling, gjorde vi, hvad vi kunde, for at gøre Loven saa god som mulig, og den Gang, Loven var færdig, udtalte jeg ved Slutningen af eneste Behandling blandt andet følgende — som jeg skal tillade mig at læse op —, idet jeg henviste til mine tidligere Udtalelser: „Naar jeg udtalte mig saaledes, som jeg gjorde før, gjorde jeg det af den Grund,